

Annonce

Den smukke mystiske kvinde annoncerer efter teenagedrenge som derefter forsvinder.

Hendes hjerne er kringlet og forfinet. Alt kan hun forestille, og meget har hun prøvet. Hendes rigdom skaffer hende de drenge som hun ønsker til sine iscenesættelser.

Fra hele verden kommer de. Gennem små annoncer i kultblade finder kvinden sine drenge. Der lokkes med let arbejde, sommerferiejob, udenlandsrejser med alt betalt og så videre. Hun betragter en ny dreng allerede når han går op ad indkørslen iført de sædvanlige praktiske jeans og med rygsækken - alle unges logo - på skulderen.

Så er der te og kage i køkkenet og en hyggelig velkomstsnak. Der er også et smukt værelse til den nye dreng. De taler om hans arbejde som er nemt og spændende, for kvinden har et stort bibliotek, og den unge mand reflekterede netop på en annonce om biblioteksarbejde.

Kvinden er livfuld og venlig. Hun er desuden smuk selvom hun er betydelig ældre end ham. Hvor gammel er hun egentlig? Hun er en yngre voksen kvinde, og så er hun noget som gør drengen lidt ør og lidt ophidset. Faktisk kan han godt se kvindens former selvom hun

ikke på mindste måde udstiller sig for ham. Men drengen kan se, og det han ser, vil ikke gå ud af hans hoved. Det kommer når han sidder over bøgerne, og kvinden bringer te, mens hun pludrer om, hvor godt det går. Og det kommer når han ligger på sit værelse i de varme nætter og ikke kan sove. Han ser kvindens løse kjole der blæser ind mod hendes krop og viser stærke lår, som mødes under mavens runding.

Det var en eftermiddag i biblioteket at han fandt de heftige billeder, – fotografier både med og uden farver. Det var stærke ting som han aldrig havde set før, men nok hørt om. Der var billeder af rum indrettet med torturretskaber, og billeder af drenge og unge mænd. Nogen af dem var bundet. En billedserie viste en slags fest. Kvinderne bar elegante, nedringede kjoler og flere bar masker som til et karneval. Drengen bemærkede sin værtinde blandt deltagerne. Det så ud til at alle morede sig. Drengene lo og sloges for sjov med kvinderne som var både de fleste og de stærkeste. Lidt efter lidt havde man fået trukket tøjet delvist af drengene.

På de næste fotografier havde drengene overgivet sig til kvinderne. Så blev en af dem under latter bundet midt i rummet. Han havde mistet sin skjorte og havde kun sine jeans tilbage.

Drengen bemærkede at det var meget stramme jeans og følte at pladsen i hans egne jeans blev

mindre. Han følte en sitrende enhed med drengen på billederne.

Nu var det som om kvinderne holdt en slags rådslagning, man kunne næsten se at den halvnøgne dreng rødmede. Så fulgte et billede der fokuserede på drengens mave og underliv. Et andet viste de andre drenge der nu stod op ad væggen. Man fornemmede at de var til senere brug.

Den læsende dreng var hed bag øjnene og opslugt af fotografierne, da hans værtinde kom ind i rummet. Hurtigt dækkede han billederne med hænderne. Værtinden pludrede et eller andet som drengen ikke opfattede, og forsvandt så igen.

Resten af dagen var der flammer i hans hjerne og flammer i hans krop.

Ved den fælles aftenspisning var hans værtinde sød og snakkende som altid, men drengen så kun hendes skikkelse og følte sin egen krop og sine kønsdele som noget kvinden betragtede direkte og gennem en ukendt dimension. Bag hende var der flere kvinder, og de kiggede allesammen. De havde lange, smalle hænder, og han følte overvældende at det var ham selv som stod i et kælderrum, mens sortlakerede negle hvilede på hans jeans. Han følte at de havde afsagt en eller anden slags dom over ham.

Den nat flygtede drengen. Lydløst kravlede han ud af et vindue og løb som en skygge til enden af parken.

Da han smuttede gennem porten, blev der tændt lys i husets underste vinduer hvor kvinden boede.

Drengen rejste ikke hjem, for han kunne ikke gøre sig fri af den mærkelige kvinde. I stedet klarede han sig igennem i den nærmeste større by, fandt et sted at bo og en smule arbejde.

I mange måneder vogtede han huset med den smukke park og den lange allé. Han så unge mænd gå gennem porten og op til huset, men han så aldrig nogen der forlod huset. Han læste aviser og så opslag med billeder af forsvundne teenagere, men talte ikke til nogen om sine oplevelser.

Da sommeren gik på hæld og træerne stod klædt i pragtfuldt gult og brunt, gik han gennem porten med det sorte smedejern. Gruset knasede under hans fødder, og han vidste han blev iagttaget. Den tunge hoveddør stod på klem. Han fornemmede at der var mennesker til stede i hallen bag døren, og at de ventede på ham. Han tog sin skjorte og sine sko af, på nøgne fødder trådte han ind i hallen og lukkede stille døren bag sig.